Apolena - Spálený, Petr

Apolena byla žena tak jak se patří
vlasy měla po kolena a krásy za tři
nabízela ve střelnici jenom pro pány
na růže a na opici dvě i tři rány
da da da ... (zabroukání)

Prostřílel jsem na střelnici
už třicet Kč
růže mám teď ve sklenici
srdce však pláče

Pro tu Apolénu chladnou jako ty broky
co mí city pro ní chřadnou
a mám dva soky
co mí city pro ní sednou
skoro dva roky

Apoléno, Apoléno
pročpak netušíš
že před tebou na koleno
klekám když ty spíš

Apoléno, Apoléno
copak bude dál
když smát se máš dovoleno
a mě tejráš dál

Když pouť měla putovati kam dá Bůh a čas
na střelnici kde se platí střílel jsem jak ďas
až mi zbyla jenom rána, rána poslední
a tou zamířil jsem z rána na směr polední
tam kde stála Apolena krásy nevšední
da da da... (zabroukání)

Apoléno, Apoléno
pročpak netušíš
že před tebou na koleno
klekám když ty spíš

Apoléno, Apoléno
copak bude dál
když smát se máš dovoleno
a mě tejráš dál

Že jsem střelec vyloženě jenom sváteční
prostřelil jsem Apoléně čepec páteční
tak odjela což mě rmoutí
já tu zůstal sám
a z týhle poslední pouti
jen ten čepec mám
a z týhle poslední pouti
jen ten čepec mám
ja ba da da... (zabroukání)

(hudba+ptačí zpěv)